

ГУСАРОВ СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ,

доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент Національної академії
правових наук України,
Україна, м. Харків
ORCID 0000-0002-8136-0694

УДК 349.22

Тимчасове виконання обов'язків керівника державного органу, установи, підприємства: проблеми удосконалення законодавства

У статті досліджуються проблеми правового регулювання застосування праці тимчасово виконуючих обов'язки керівників державних органів, установ, підприємств. Доводиться, що тривале використання працівників як тимчасово виконуючих обов'язки вищезазначених керівників підриває авторитет таких працівників у трудовому колективі, вселяє в них невпевненість у своїх діях та взагалі шкодить державним інтересам. Надаються пропозиції з удосконалення відповідного національного законодавства, спрямовані на оптимізацію використання праці тимчасово виконуючих обов'язки.

Ключові слова: керівник, працівник, тимчасово виконуючий обов'язки, державний орган, установа, підприємство.

Постановка проблеми. Українське суспільство сьогодні вимагає негайного забезпечення ефективного функціонування державних органів, установ та підприємств, оскільки саме це є запорукою здійснення та захисту прав і свобод людини та громадянина в Україні. Традиційно однією з найважливіших умов ефективного функціонування вищезазначених інституцій

вважається авторитет та професіоналізм їх керівників.

Актуальність теми дослідження. Як відзначає Н. В. Янюк, від керівника залежить оптимальне використання всіх форм і методів управління. При цьому важливе значення має не тільки рівень професійних здібностей керівника у відповідній сфері діяльності й уміння приймати рішення в тій чи

іншій ситуації, а й авторитет керівника серед його підлеглих. Психологічний (вольовий) момент є досить вагомим у забезпеченні владного впливу керівника, оскільки він виражає саму природу влади [1, с. 59]. На думку О. М. Бандурки, успішне функціонування колективу в цілому, як і успішна діяльність кожного члена колективу, вимагають значних зусиль по їх організації, визначенню цільової направленості, координації діяльності індивідуумів і груп, створення умов для такої діяльності, тобто потребують управління. Керівник – головний і організуючий елемент соціальних систем управління. Реальний вплив керівника на діяльність органу, підрозділу ґрунтується не тільки на його офіційних повноваженнях, але й на особистому авторитеті, тобто має дві складові: формального керівника та неформального лідера [2, с. 95, 101]. Б. Г. Савченко, К. І. Мельникова, Ю. В. Боковикова, С. І. Білосорочка вказують, що, маючи реальну владу, керівник суттєво впливає на трудовий колектив, а через нього – на характер і результати функціонування самого об'єкта управління. У кінцевому результаті саме від нього залежить вибір оптимального варіанта управлінського рішення, раціональна організація праці колективу, що орієнтована на досягнення управлінських цілей [3, с. 12].

Нині ж в Україні склалася ситуація, коли нерідко посади керівників державних органів, керівників структурних підрозділів державних органів, керівників державних вищих навчальних закладів та керівників державних підприємств протягом тривалого часу (від шести місяців до року) займають пра-

цівники, призначені тимчасово виконуючими обов'язки. Слід вказати, що тривалі використання працівників як тимчасово виконуючих обов'язки підриває авторитет таких працівників у трудовому колективі та вселяє в них невпевненість у своїх діях. Також така ситуація шкодить державним інтересам, оскільки працівник, який тимчасово виконує обов'язки, не буде належним чином опікуватися інтересами держави, державного органу, закладу, підприємства як повноцінний керівник та буде більш підданий корупційним проявам.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Необхідно відзначити, що проблематика правового статусу керівників державних органів, установ, підприємств доволі детально досліджена у юридичній науці. До її розробки доклали зусилля такі відомі вчені, як: В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, Г. В. Атаманчук, О. М. Бандурка, Д. М. Бахрах, І. А. Бачило, К. С. Бельський, Л. Р. Біла, Ю. П. Битяк, Н. Б. Болотіна, І. П. Голосніченко, М. І. Іншин, Ю. М. Козлов, Б. М. Лазарєв, К. Ю. Мельник, Н. Р. Нижник, І. М. Пахомов, О. В. Петришин, В. Ф. Погорілко, С. М. Прилипко, А. О. Селіванов, Ю. М. Старілов, Ю. О. Тихомиров, М. М. Тищенко, В. В. Цветков, В. М. Шаповал, Ю. С. Шемшученко, Н. В. Янюк, О. М. Ярошенко та ін. Разом з тим новітні проблеми у застосуванні праці тимчасово виконуючих обов'язки керівників державних органів, установ, підприємств та прогалини у національному законодавстві у цій сфері ставлять на порядок денний необхідність проведення відповідного сучасного дослідження.

З огляду на це, **метою статті** є надання пропозицій з удосконалення національного законодавства щодо застосування праці тимчасово виконуючих обов'язки.

Виклад основного матеріалу. Одразу відзначимо, що термін «тимчасово виконуючий обов'язки» свідчить, насамперед, про те, що йдеться про того, хто працює не на постійній основі. Нині загальні норми щодо призначення тимчасово виконуючими обов'язки та оплати їх праці передбачені у роз'ясненні Держкомпраці та Секретаріату ВЦРПС «Про порядок оплати тимчасового заступництва» від 29.12.1965 р. № 30/39 (далі – Роз'яснення). Роз'яснення є чинним в Україні на підставі постанови Верховної Ради України «Про порядок тимчасової дії на території України окремих актів законодавства Союзу РСР» від 12.09.1991 р. № 1545.

Відповідно до п. 1 Роз'яснення тимчасовим заступництвом вважається виконання службових обов'язків за посадою тимчасово відсутнього працівника, коли це викликано виробничою необхідністю. Тимчасове виконання обов'язків за посадою відсутнього працівника покладається на іншого працівника наказом (розпорядженням) підприємства, установи чи організації. Пункт 2 Роз'яснення забороняє призначати працівника виконуючим обов'язки за вакантною посадою. Це можливо лише за посадою, призначення на яку провадиться вищим органом управління. У цьому випадку керівник підприємства, установи, організації зобов'язаний не пізніше місячного строку від дня прийняття трудящого на роботу представити у вищий орган управління до-

кументи для його призначення на посаду. Цей орган у місячний строк від дня одержання документів повинен розглянути питання й повідомити керівника про результати [4].

Виходячи з зазначеного вище, слід розрізняти працівників, що тимчасово виконують обов'язки за посадою тимчасово відсутнього працівника та за вакантною посадою. Осіб, що належать до першої вказаної категорії, приймають на роботу на час відсутності працівника, який займав цю посаду. Друга категорія нас цікавить більше, оскільки саме щодо неї виникають сьогодні проблемні питання, і в подальшому саме цій категорії тимчасово виконуючих обов'язки ми приділимо переважну увагу.

Отже, існує загальна заборона призначати працівника виконуючим обов'язки за вакантною посадою. Разом з тим таке призначення можливе на строк не більше двох місяців лише за посадою, призначення на яку провадиться вищим органом управління. Після закінчення цього строку вищим органом управління має бути прийнято рішення про повноцінне призначення або непризначення працівника. Якщо не призначений працівник, висунутий на керівну посаду із числа резерву даного підприємства, установи, організації, йому повинна бути надана робота з кваліфікації й оплати не нижче тієї, котру він виконував до призначення на нову посаду. У випадку непризначення працівника, прийнятого керівником не із числа працівників даного підприємства, установи, організації, йому повинна бути запропонована інша робота з урахуванням кваліфікації та досвіду

роботи. За відсутності відповідної роботи або відмови від пропозиції він звільняється від роботи з підстав, передбачених законодавством, наприклад за угодою сторін згідно з п. 1 ч. 1 ст. 36 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП).

Слід звернути увагу на те, що чинний КЗпП не містить норм щодо власне тимчасового виконання обов'язків за вакантною посадою (з певними застереженнями можна лише вказати на норми, які передбачають тимчасове переведення працівника на іншу роботу). Натомість у проекті Трудового кодексу України (реєстр. № 1658), поданому народними депутатами України В. Б. Гройсманом, Л. Л. Денісовою та М. М. Папієвим і прийнятому за основу постановою Верховної Ради України від 05.11.2015 р. № 760-VIII (далі – Проект), є відповідні норми. Так, відповідно до ч. 4 ст. 37 Проекту за згодою працівника на нього може бути покладено виконання обов'язків за вакантною посадою з оплатою за цією посадою із звільненням працівника від виконання обов'язків за його основною трудовою функцією. Якщо протягом шести місяців на зазначену посаду не прийнято іншого працівника, працівник, на якого покладено обов'язки за вакантною посадою, вважається переведеним на неї за його згодою постійно. У разі відсутності такої згоди працівникові надається попередня робота.

Стаття 38 Проекту передбачає, що роботодавець має право покласти на заступника керівника виконання обов'язків тимчасово відсутнього керівника на весь час його відсутності без доплати за це, якщо інше не перед-

бачено законодавством або трудовим договором (ч. 1). За умови, що посада керівника стала вакантною, тимчасове покладання на заступника обов'язків керівника допускається лише за його згодою з оплатою відповідно до посади керівника. Якщо протягом року роботодавцем на посаду керівника не прийнято іншого працівника, заступник керівника вважається переведеним на неї постійно, якщо сторони трудового договору не домовляться про інше (ч. 2) [5].

Вважаємо, що вміння ефективно керувати певною юридичною особою одразу помітне. І, на наш погляд, строк шість місяців є достатнім і для того, щоб розібратися у вмінні заступника керувати юридичною особою, і для підшукування іншого працівника на керівну посаду. Тому пропонуємо в другому реченні ч. 2 ст. 38 Проекту замінити слово «року» на словосполучення «шести місяців». Додатковим аргументом на користь цього є норми ч. 4 ст. 37 Проекту.

Необхідно відзначити, що нормативно-правовими актами України встановлено спеціальні правила призначення працівників тимчасово виконуючими обов'язки за певними посадами. Так, Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII передбачає такі випадки тимчасового виконання обов'язків. Засновник (засновники) новоутвореного вищого навчального закладу або уповноважений ним (ними) орган (особа) призначає (призначають) виконувача обов'язків керівника вищого навчального закладу, але не більш як на шість місяців (ч. 4 ст. 42). Керівник вищого навчального закладу, в якому

утворено новий факультет (навчально-науковий інститут), призначає виконувача обов'язків керівника цього факультету (навчально-наукового інституту) на строк до проведення виборів керівника факультету (навчально-наукового інституту), але не більш як на три місяці (ч. 3 ст. 43) [6].

Як можна побачити, умовою для призначення виконуючого обов'язки керівника є створення або нового вищого навчального закладу, або нового факультету (навчально-наукового інституту) у вищому навчальному закладі. Для існуючих вищих навчальних закладів або факультетів (навчально-наукових інститутів) вищих навчальних закладів не передбачено можливість призначити виконувачів обов'язків керівників.

Разом з тим практика відповідних призначень у діючі вищі навчальні заклади сьогодні існує. Наприклад, у Харківському національному університеті радіоелектроніки виконуючий обов'язки ректора призначений 25 листопада 2015 р. і дотепер виконує відповідні обов'язки. Слід звернути увагу на те, що зазначена ситуація не відповідає жодним нормативним положенням, навіть по строках, які передбачені у ч. 4 ст. 42 Закону України «Про вищу освіту».

На наш погляд, якщо на це є запит у держави, тоді необхідно забезпечити відповідне нормативне підґрунтя. Зокрема, існує доцільність видалити слово «новоутвореного» з ч. 4 ст. 42 Закону України «Про вищу освіту». Стосовно строку відповідного призначення, вважаємо, що потреби у його збільшенні немає.

Закон України «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України» від 10.12.1997 р. № 709/97-ВР передбачає, що у разі звільнення (відставки) особи, яку призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України, або особи, яку призначає на посаду Верховна Рада України за поданням Президента України, обов'язки звільненої особи тимчасово, але не більше одного місяця, виконує перший заступник (а у разі його відсутності – заступник) цієї посадової особи, призначений конституційно легітимною особою (ст. 1). Відповідно до ст. 3 Закону № 709/97-ВР у разі ненадання згоди Верховною Радою України на призначення на посаду запропонованої Президентом України кандидатури або відхилення нею кандидатури, поданої Президентом України для призначення на посаду, Президент України вносить на розгляд Верховної Ради України не пізніше як у двотижневий строк з дня прийняття Верховною Радою України відповідного рішення нову кандидатуру. У цьому випадку особи, зазначені у ст. 1 цього Закону, продовжують тимчасово виконувати покладені на них обов'язки, але не більше одного місяця [7].

Вищенаведене свідчить про те, що для тимчасового виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України, передбачено максимальний двомісячний термін.

Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 р. № 580-VIII передбачає тимчасове виконання обов'язків поліцейськими. Так, відповідно до ст. 69 Закону у зв'язку зі службовою необхідністю на поліцейського, який займає штатну посаду, може бути покладено тимчасове виконання обов'язків за іншою посадою, а саме: 1) вакантною – за його згодою; 2) невакантною – у разі тимчасової відсутності або внаслідок усунення чи відсторонення від посади поліцейського, який займає таку посаду, незалежно від його згоди (ч. 1). Безперервний строк тимчасового виконання обов'язків не повинен перевищувати чотирьох місяців (ч. 2) [8].

Зазначені вище норми не дають відповіді на питання про те, що буде з тимчасово виконуючим обов'язки після закінчення чотиримісячного терміну безперервного тимчасового виконання обов'язків за вакантною посадою. Крім цього, вважаємо, що покладання тимчасового виконання обов'язків у разі тимчасової відсутності або внаслідок усунення чи відсторонення від посади поліцейського, який займає таку посаду, також потребує згоди поліцейського.

Тому пропонуємо ч. 1 та ч. 2 ст. 69 Закону України «Про Національну поліцію» викласти таким чином:

«1. У зв'язку зі службовою необхідністю на поліцейського, який займає штатну посаду, за його згодою може бути покладено тимчасове виконання обов'язків за вакантною посадою з оплатою за цією посадою із звільненням поліцейського від виконання обов'язків за його основною штатною

посадою. Якщо протягом чотирьох місяців на зазначену посаду не прийнято іншого поліцейського, поліцейський, на якого покладено обов'язки за вакантною посадою, вважається переведеним на неї за його згодою постійно. У разі відсутності такої згоди поліцейському надається попередня посада.

2. На поліцейського за його згодою у зв'язку зі службовою необхідністю може бути покладено тимчасове виконання обов'язків за невакантною посадою у разі тимчасової відсутності або внаслідок усунення чи відсторонення від посади поліцейського, який займає таку посаду, із звільненням або без звільнення поліцейського від виконання обов'язків за його основною штатною посадою з оплатою відповідно до законодавства. Безперервний строк тимчасового виконання обов'язків не повинен перевищувати чотирьох місяців».

Указ Президента України «Про тимчасове виконання обов'язків голів місцевих державних адміністрацій» від 24.06.2016 р. № 273/2016 передбачав, що у разі звільнення (відставки) голови місцевої державної адміністрації на строк до призначення в установленому Законом України «Про державну службу» порядку голови місцевої державної адміністрації тимчасове виконання обов'язків голови місцевої державної адміністрації покладається за пропозицією Кабінету Міністрів України рішенням Президента України на одного із заступників голови місцевої державної адміністрації або іншого державного службовця відповідної місцевої державної адміністрації. Тимчасове вико-

нання обов'язків голови місцевої державної адміністрації припиняється з дня видання акта Президента України про увільнення особи від тимчасового виконання обов'язків голови місцевої державної адміністрації (п. 1) [9].

Таким чином, Указ Президента України №273/2016, який діяв до 01.11.2016 р., чітко не встановлював строк тимчасового виконання обов'язків голів місцевих державних адміністрацій, вказуючи лише, що це здійснюється на строк до призначення в установленому Законом України «Про державну службу» порядку голови місцевої державної адміністрації. Вважаємо, що з метою уникнення різного роду зловживань у цій сфері, у майбутньому необхідно закріпити граничний термін тимчасового виконання обов'язків голів місцевих

державних адміністрацій. Цілком достатнім строком, на наш погляд, для закінчення всіх процедур, пов'язаних із призначенням в установленому Законом України «Про державну службу» порядку голови місцевої державної адміністрації, є шість місяців.

Висновок. Підсумовуючи вищевикладене, слід вказати на необхідність при призначенні працівників тимчасово виконуючими обов'язки керівників державних органів, установ та підприємств дотримуватися норм чинного національного законодавства, особливо щодо строків такого призначення. Надані ж пропозиції з удосконалення відповідного національного законодавства спрямовані на оптимізацію використання праці тимчасово виконуючих обов'язки.

Список використаних джерел

1. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / за заг. ред. В. Б. Авер'янова. – К. : Факт, 2003. – 384 с.
2. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник / О. М. Бандурка. – Х. : Ун-т внутр. справ, 1998. – 480 с.
3. Організаційно-правові засади діяльності керівників органів державної влади : навч.-метод. матеріали / авт. кол.: Б. Г. Савченко, К. І. Мельникова, Ю. В. Боковикова, С. І. Білосорочка. – К. : НАДУ, 2012. – 52 с.
4. Про порядок оплати тимчасового заступництва [Електронний ресурс] : роз'яснення Держкомпраці та Секретаріату ВЦРПС від 29.12.1965 №30/39. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0030400-65>.
5. Проект Трудового кодексу України (реєстр. №1658) [Електронний ресурс] : постанова Верхов. Ради України від 05.11.2015 №760-VIII. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53221.
6. Про вищу освіту [Електронний ресурс] : Закон України від 01.07.2014 №1556-VII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
7. Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України [Електронний ресурс] : Закон України від 10.12.1997 №709/97-ВР. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/709/97-%D0%B2%D1%80>.
8. Про Національну поліцію [Електронний ресурс] : Закон України від 02.07.2015 №580-VIII. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
9. Про тимчасове виконання обов'язків голів місцевих державних адміністрацій [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 24.06.2016 №273/2016. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/273/2016>.

References

1. Averianova V. B. (Eds.) (2003) *Derzhavne upravlinnia: problemy administratyvno-pravovoi teorii ta praktyky [Public administration: problem of administrative and legal theory and practice]*. K.: Fakt [in Ukrainian].
2. Bandurka O. M. (1998) *Upravlinnia v orhanakh vnutrishnikh sprav Ukrainy: pidruchnyk. [Control of the Internal Affairs of Ukraine textbook]*. Kharkiv: Un-t vnutr. sprav [in Ukrainian].
3. Savchenko B. H., Melnykova K. I., Bokovykova Yu. V., Bilosorochka S. I. (2012) *Orhanizatsiino-pravovi zasady diialnosti kerivnykiv orhaniv derzhavnoi vlady [Organizational and legal bases of the heads of government]*. K. NADU [in Ukrainian].
4. Pro poriadok opłaty tymchasovoho zastupnytstva : roziasnennia Derzhkompratsi ta Sekretariatu VTsRPS vid 29.12.1965 № 30/39 [On the order of payment of temporary patronage: explanation Goskomtrud and the Secretariat of the All 29.12.1965 № 30/39]. *zakon2.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0030400-65> [in Ukrainian].
5. Proekt Trudovoho kodeksu Ukrainy (reiestr. № 1658) : postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 05.11.2015 № 760-VIII [Draft Labor Code of Ukraine (reg. Number 1658): Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine of 11.05.2015 № 760-VIII]. *w1.c1.rada.gov.ua*. Retrieved from http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53221 [in Ukrainian].
6. Pro vyshchu osvitu : zakon Ukrainy vid 01.07.2014 № 1556-VII [Higher Education: Law of Ukraine of 07.01.2014 № 1556-VII]. *zakon3.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> [in Ukrainian].
7. Pro tymchasove vykonannia obov'iazkiv posadovykh osib, yakykh pryznachaie na posadu za zghodoiu Verkhovnoi Rady Ukrainy Prezydent Ukrainy abo Verkhovna Rada Ukrainy za podanniam Prezydenta Ukrainy : zakon Ukrainy vid 10.12.1997 № 709/97-VR [On the temporary duties of officials appointed to office with the consent of the Verkhovna Rada of Ukraine President of Ukraine or the Verkhovna Rada of Ukraine by the President of Ukraine: the law of Ukraine from 10.12.1997 № 709/97-VR]. *zakon3.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/709/97-%D0%B2%D1%80> [in Ukrainian].
8. Pro Natsionalnu politsiiu : zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII [On the National Police Law of Ukraine from 02.07.2015 № 580-VIII]. *zakon5.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19> [in Ukrainian].
9. Pro tymchasove vykonannia obov'iazkiv holiv mistsevykh derzhavnykh administratsii : ukaz Prezydenta Ukrainy vid 24.06.2016 № 273/2016 [On the temporary duties of local state administrations decree President of Ukraine from 24.06.2016 № 273/2016]. *zakon3.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/273/2016> [in Ukrainian].

Гусаров С. Н., доктор юридических наук, профессор, член-корреспондент Национальной академии правовых наук Украины, Украина, г. Харьков
ORCID 0000-0002-8136-0694

Временное исполнение обязанностей руководителя государственного органа, учреждения, предприятия: проблемы усовершенствования законодательства

В статье исследуются проблемы правового регулирования применения труда временно исполняющих обязанности руководителей государственных органов, учреждений, предприятий. Обосновывается, что длительное использование работников как временно исполняющих обязанности вышеуказанных руководителей подрывает авторитет таких работников в трудовом коллективе, вселяя в них неуверенность в своих действиях и в общем вредит государственным интересам. Предоставляются предложения по усовершенствованию соответствующего национального законодательства, направленные на оптимизацию применения труда временно исполняющих обязанности.

Ключевые слова: руководитель, работник, временно исполняющий обязанности, государственный орган, учреждение, предприятие.

Gusarov S. M., Professor, Doctor of Law, member of National Academy of Sciences of Ukraine, Ukraine, Kharkiv
ORCID 0000-0002-8136-0694

**Provisional Execution of Public Authority Manager Duties, Institutions, Enterprises:
Problems of Improvement of Legislation**

The author of the article has researched the problems of legal regulation of using the employment of the acting managers of government agencies, institutions and enterprises. It has been proved that long-term usage of employees as above mentioned acting managers, tears down the credibility of these employees in the labor collective, insinuates uncertainty in their actions and generally harms the state interests.

The author has provided propositions to improve the relevant national legislation aimed at optimizing the usage of employment of interim officers. In particular, the author offers to enshrine the six-month term in the legislation for acting heads of local state administrations; to allow the appointment of acting rectors of existing higher educational establishments; and to provide for police officers, who temporarily perform the duties under the vacant position, when another police officer hasn't obtained the stated position during four months, the police officer performing the duties under the vacant position is considered to be transferred permanently to it with his consent and in case of such consent's absence the police officer is provided with the previous position.

Key words: manager, employee, interim officer, government agency, institution, enterprise.